R4894

THE SECOND TEMPLE'S FOUNDATION
இரண்டாவது ஆலயத்தின் அஸ்திவாரம்

எஸ்றா 3:1-4;4

"அவர் வாசல்களில் துதியோடும், அவர் பிரகாரங்களில் புகழ்ச்சியோடும் பிரவேசியுங்கள். " சங்கீதம்100:4

பாபிலோனிலிருந்து எருசலேமுக்கு பிரயாணம் செய்ய ஐந்து மாதங்கள் ஆகும். எஸ்றா, தனது சிறு கூட்டத்தோடு பிரயாணத்தை நான்கு மாதத்திற்குள் முடித்தார். சகல தோத்திரங்கள் மற்றும் சகல காலத்தின் ஜனங்களிலும் அடிமைகளாகிய இந்த கூட்டம் எவ்வளவு உற்சாசமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது. வயதான சிலர் தாங்கள் சிறுவயதில் பார்த்த அந்த தேசத்தையும் பட்டணத்தையும் நினைவு கூர்ந்தார்கள்.

தாங்கள் சேரும் இடம் வந்ததும் அது கோரமாக பாழடைந்து இருந்தைக் கண்டார்கள். எழுபது வருடங்களுக்கு முன்பு காலத்தின் சிதைக்கும் கை, நேபுகாத் நேச்சரின் ராணுவத்தின் அழிக்கும் தீயிக்கு ஒத்துழைத்தது. பட்டணத்தில் வாழ்வது இயலாதது. இருபது மைல் தூரத்தில் தேசத்தின் ஜனங்கள் சிதறிப்போகப் பண்ணப்பட்டார்கள். அவர்களது கவனம் முதலில் குடியிருக்க வீடுகளையும் ஒலிவ மரங்களையும் திராட்சை செடிகளையும் ஏற்படுத்தவும் சென்றது. அதன் பிறகு சீக்கிரத்தில் தேவனுக்கு முறையான ஆராதனை செய்ய அவர்களது மத மனோபாவம் ஆலயத்தைக் கட்டவும் தேவனுக்கு மறுபடியும் பிரியமான ஜனங்களாக இருக்கவும் விரும்பியது.

முதலாவது மோரியா மலையின் உச்சியில் ஒரு பலிபீடம் கட்டப்பட்டது. அது தான் ஆபிரகாம் தனது மகன் ஈசாக்கை பலி கொடுக்க சென்ற இடம்; சாலொமோனின ஆலயம் கட்டப்பட்டிருந்த இடமும் அது தான். தெய்வீக ஆராதனை ஆரம்பமானது. கூடாரப்பண்டிகை ஏழாம் மாதத்தில் ஆசரிக்கப்பட்டது. அடுத்த வசந்த காலத்தில் ஆலயத்தை திரும்பக்கட்ட தாங்கள் தயாரானதை உணர்ந்து, அதற்கான அஸ்திவாரத்தைப் போட்டு ஆரம்பித்தார்கள். இந்த ஊழியத்தின் மூலம் ஜனங்கள் மெய்யான தேவனை ஆராதிப்பதற்கான உற்சாகம் கவனிக்கப்படுகிறது. அஸ்திவார விழா நடத்தப்பட்டது. ஜனங்கள் முழக்கமிட்டார்கள்; தேவனுடைய நற்குணத்தை நினைத்து மாறி மாறி அழுதார்கள்; தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களை தங்களுக்கு மறுபடியும் தரும்படி வேண்டினார்கள்.

சாலொமோனின் ஆதிகால ஆலயத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்த, அந்த கூட்டத்தில் இருந்த வயதான சிலர், சாலொமோனின் ஆலயத்தைக் காட்டிலும் தாங்கள் கட்டுகிறது எவ்வளவு குறைவான மகிமையுடையது என்று கூறி அழுதார்கள் என்று இது குறித்து நாம் வாசிக்கிறோம்.

ஜனங்கள் திரும்பி வந்தார்கள், கர்த்தருடைய ஆலயத்தைக் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள் என்ற செய்தி அந்த தேசத்தின் ஜனங்களிடையே பரவியது. அவர்கள் சில காரியங்களில் இஸ்ரயேலுக்கு எதிரிகளாக இருந்தவர்கள். எனினும் அவர்கள் இப்போது இவர்களுடன் சேர்ந்து புதிய ஆலயத்தை கட்டுவதில் பங்கு பெற விரும்பினார்கள். இதைக் குறித்து அவர்கள் கூறியதாவது: "உங்களோடே கூட நாங்களும் கட்டுவோம்; உங்களைப் போல நாங்களும் உங்கள் தேவனை நாடுவோம்; இவ்விடத்திற்கு எங்களை வரப்பண்ணின அசீரியாவின் ராஜாவாகிய எசரத்தோன் நாட்கள் முதற்கொண்டு, அவருக்கு நாங்களும் பலியிட்டு வருகிறோம்."

எனினும் இந்த அன்பான வேண்டுகோள் மறுக்கப்பட்டது. அதற்கு பதிலாக, "எங்கள் தேவனுக்கு ஆலயத்தைக் கட்டுவதற்கு உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேஸ் ராஜா எங்களுக்கு கட்டளையிட்டபடி, நாங்களே இஸ்ரயேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு அதைக் கட்டுவோம்" என்று கூறினார்கள். ஆகையால் அந்த தேசத்து ஜனங்கள், யூதாவின் ஜனங்கள் அதைக் கட்ட தடை பண்ணவும், வேலையை தாமதம் பண்ணவும் முயற்சித்தார்கள். அவர்கள் ஆலோசனைக்காரருக்கு கைக்கூலி கொடுத்து இஸ்ரயேலின் யோசனையை அபத்தமாக்கும்படி முயற்சித்தார்கள். பெர்சியா ராஜாவாகிய கோரேசின் காலமுதல், அவனது மகன் கேம்பிகஸ் காலத்திலும், தரியு ராஜா தனது சிங்காசனத்திற்கு வரும் வரையிலும் இதை செய்தார்கள். தரியு ராஜா கோரேசின் ஆதிக்கொள்கையை கடைபிடித்து எருசலேமில் நடக்கும் வேலைக்கும் முழு அதிகாரம் கொடுத்தான்.

சரியான வழி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதா?

யூதர்கள் இந்த விஷயத்தில் குறுகிய மனப்பான்மையுடனும் அறிவீனத்துடனும் நடந்து கொண்டார்கள் என்று அநேகர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; ஆலயம் கட்டுவதில் அயராது ஒத்துழைப்பும் உதவியும் கிடைப்பதில் அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டிருக்க வேண்டும்; தேவனை ஆராதிக்கும் ஏற்பாடுகளில் அவர்கள் ஊழியத்தின் ஆவியை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அப்படியில்லை என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். தேவன் இஸ்ரயேலர்களோடு செயல்தொடர்பு கொண்டிருந்த நிபந்தனைகளையும் விதிமுறைகளையும் நாம் புரிந்து கொள்ளும் போது அவர்களது வழி ஒன்றே சரியான வழியாக இருந்தது. சகல தேசங்களையும் இஸ்ரயேலர்களாக ஆக்குவது அவர்களது வேலையல்ல. அவர்கள் ஒரே தேசமாக, தேவன் மோசே மூலமாக நியமனம் செய்திருந்த பலிகளையும், ஆராதனைகளையும் செய்யவும் நிலைநாட்டவும் தேவன் அவர்களை தெரிந்து கொண்டிருந்தார். மற்ற ஜனங்களை "தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாக" கொண்டு வரவோ தெய்வீக பிரமாணத்தை மாற்றவோ அல்லது திருத்தவோ அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கப்படவில்லை. வெளியாட்கள், இஸ்ரயேலர் அல்லாதவர்கள் இஸ்ரயேலராக மாறக ஒரு உண்மையான ஒரு முறை இருந்தது. மதம் மாறுதல் மூலமே அதை அடைய முடியும். அவர்கள் தங்களது சொந்த விருப்பங்களை துறந்து, யேகோவாவுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதால் மட்டுமே, ஆபிரகாமின் சந்ததியினருக்கு மட்டுமே அருளப்பட்ட தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களுக்கு பங்குதாரராக ஆக முடியும். இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

மற்ற மதத்திலிருந்து தங்களை விலக்கிக்கொண்டு, மற்ற ஜனங்களுடன் கலப்பு திருமணம் செய்யாதிருப்பதின் மூலம் அவர்களுக்கான தெய்வீக ஏற்பாடுகளை இன்னமும் யூதர்கள் கடைபிடித்து வருகின்றனர். இப்படியாக தேவன் அவர்களை மற்ற

ஜனங்களிலிருந்து பிரித்து பாதுகாத்திருக்கிறார். ஏன் என்றும் அவர் நமக்கு சொல்லுகிறார். தெய்வீக திட்டத்தில் அவர்களுக்கென்று ஒரு பெரிய இடத்தை வைத்திருக்கிறார். தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபை நிறைவடைந்து பரலோக தளத்தில் மகிமையடைந்த பிறகு, இஸ்ரயேலர்கள் மறுபடியும் தேவனுடைய ஜனங்களாக ஆவார்கள்; தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக பூமியில் இருப்பார்கள். சபையானது ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியையும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அமைப்பார்கள்; மாம்சீக இஸ்ரயேலர்கள் பூமிக்குரிய ஆபிரகாமின் சந்ததியை அமைத்து, பூமிக்குரிய தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். இந்த இரு சந்ததிகளும் ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “உன் சந்ததியை வானத்து நட்சத்திரங்களை போலவும், கடற்கரை மணலைப் போலவும் பெருகவே பெருகப்பண்ணுவேன்.” இந்த ஆவிக்குரிய மற்றும் மாம்சீக சந்ததிகள் மூலமாக ஆயிரம் வருடங்கள் மேசியாவின் ஆளுகையின் கீழ் பொதுவான மனுக்குலத்தின் மேல் தேவனுடைய மறுசீரமைப்பின் ஆசீர்வாதம் சீக்கிரத்தில் பொழியும்.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களின் கொள்கை

இதே கொள்கையே ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களால் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும். “தேவனுடைய ஆலயம் பரிசுத்தமாயிருக்கிறது. நீங்களே அந்த ஆலயம்.” இந்த ஆலயத்துக்கு வெளியிலிருந்து, அர்ப்பணம் பண்ணப்படாத கற்கள் தேவையில்லை. உலகமானது தனக்குரியதை கட்டிக்கொள்ளட்டும். சபையை கட்டுகிறவர் தேவனே. அது கிறிஸ்துவின் சரீரமாக, பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயமாக இருக்கிறது. இந்த ஆலய கட்டிடத்தில் தேவனுடன் இணையும்படி அர்ப்பணம் பண்ணினவர்களை அவர் அனுமதிக்கிறார். பரிசுத்த யூதா கூறுவது போல, பரிசுத்தவான்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலின் கீழ், “மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தின் மேல் தங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.” (யூதா 20) இப்பொழுது முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கும் இந்த மாபெரும் வேலையில் உலகப்பிரகாரமான ஊழியர்களுக்கு எந்த இடமும் இல்லை.

இந்த காரியத்தை சரியாக கவனிக்கவில்லையென்றால் அளவிட முடியாத தீமையே விளையும். நம்முடைய பாடத்தில் உரைக்கப்பட்டபடி, இந்த உலகத்தின் பிள்ளைகளும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் ஜனங்களும் அடிக்கடி சேர்வார்கள். அதனுடைய பலன் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் அளவான உலக சிந்தையை கொடுக்கவும் உலகத்தனத்தை கொண்டு வருவதாக இருக்கும். ஆவிக்குரிய காரியங்களில் போதுமான அறிவு அவர்களுக்கு இருக்காது. “ஜென்ம சுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான்; அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாக ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவும் மாட்டான்.” (1கொரிந்தியர் 2:14)